

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
"RUDE I PARTNERI" d.o.o.

Šibenik, Stjepana Radića 6/II
Tel: +385 22 / 331 878, 310 696; Fax: +385 22 / 310 695
e-mail: ivan.rude@drustvo-rude.hr
OIB: 51746791608

Odvjetnici u Društvu:
Ivan Rude
Josip Jurlina
Daniela Rude

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Primljeno neposredno-preko pošte (obično-preporučeno)

22.10.2019. god. u 1. primjeraka sa

3. priloga i rubrika.

Pismeno stiglo poštom danom 21.10.2019. omotom.

Predano na poštu preporučeno dana 21.10.2019. god.

Plaćena pristojba

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Nedostaje pristojba

Primljene vrijednosti (novac, pristojbe i sl.)

Potpis djelatnika:

Stečajni predmet:

STEČAJNI DUŽNIK:

RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Vladimira Nazora 53,
Šibenik, zastupana po stečajnom upravitelju Ivici Matasu, Put Gimnazije 55,
Šibenik

STEČAJNI VJEROVNIK:

IVO DEAN, OIB:21424615502, A.L. Kabalera 27a, Vodice, kojeg zastupa
Ivan Rude, odvjetnik u Odvjetničkom društvu "Rude i partneri" d.o.o. u Šibeniku

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

- Prijedlog za ispravak tablice ispitanih tražbina
nakon donošenja pravomoćne presude-

Trgovački sud u Zadru u uvodno citiranom stečajnom predmetu, posl. br. St-1081/16 donio je 9. svibnja 2017. g. Rješenje kojim je uputio stečajnog vjerovnika Ivu Deana u parnicu radi utvrđenja osnovanosti tražbine iz razloga što je stečajni upravitelj osporio tražbinu ovog vjerovnika u iznosu od 425.210,28 kn, a koja tražbina je svrstana u drugi viši isplatni red (pod rednim brojem 11. tablice osporenih tražbina drugog višeg isplatnog reda).

Ovim podneskom stečajni vjerovnik obavještava Naslov kako je u parnici u koju je pokrenuo temeljem gore navedenog Rješenja, donesena Presuda Trgovačkog suda u Zadru, posl. br.: 4 P- 142/17 od 26. veljače 2019. kojom je utvrđeno da je osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda ovog vjerovnika u visini od 425.210,28 kn, a koja Presuda je potvrđena Presudom i Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-2315/2019 od 13. rujna 2019.

Slijedom iznesenog, predlaže se sudu da temeljem čl. 271. Stečajnog zakona ispravi tablicu ispitanih tražbina na način da pravomoćno utvrđenu tražbinu stečajnog vjerovnika Ive Deana u visini od 425.210,28 kn uvrsti u tablicu ispitanih tražbina.

U Šibeniku, 21. listopada 2019.

Stečajni vjerovnik

Ivo Dean zastupan po:

Odvjetničko društvo
"RUDE I PARTNERI" d.o.o.
Odvjetnik IVAN RUDE
ŠIBENIK, Stjepana Radića 6/II

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
"RUDE I PARTNERI" d.o.o.

Šibenik, Stjepana Radića 6/II
Tel: +385 22 / 331 878, 310 696; Fax: +385 22 / 310 695
e-mail: ivan.rude@drustvo-rude.hr
OIB: 51746791608

Odvjetnici u Društvu:

Ivan Rude
Josip Jurlina
Daniela Rude

VLASTODAVAC(I): IVO DEAN, OIB: 21424615502,

A. Lasan Kabalera 27a, VODICE

daje/u i vlastoručno potpisuje/u slijedeću

P U N O M O Ć

Ovlašćujem da me (nas) pravno zastupa Ivan Rude, odvjetnik u Odvjetničkom društvu "RUDE I PARTNERI" d.o.o. iz Šibenika, Stjepana Radića br.6/II u postupku, koji se vodi

pred TRGOVAČKIM SUDOM U ZADRU

pod poslovnim brojem St-1081/16

protiv _____

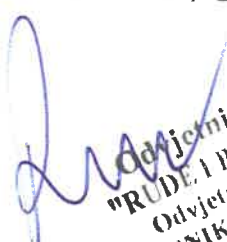
radi podnošenja prijedloga za ispravak tablice ispitanih

tražbina temeljem pravomoćne presude

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i pred nadležnim državnih tijelima, te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u Šibeniku.

U Šibeniku, 18. listopada 2019. god.

Odvjetničko društvo
"RUDE I PARTNERI" d.o.o.
Odvjetnik IVAN RUDE
ŠIBENIK, Stjepana Radića 6/II

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, sudac pojedinac Tomislav Jurlina, u građanskopravnoj stvari tužitelja IVE DEANA, OIB: 21424615502, Vodice, Ante Lasan Kabalera 27 a, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Rude, odvjetnik u OD Rude i partneri d.o.o., Šibenik, Stjepana Radića 6, protiv tuženika RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivica Matas, Šibenik, Put Gimnazije 55, radi utvrđenja osnovanosti osporene tražbine, nakon održane glavne i javne rasprave 12. prosinca 2018. u nazočnosti tužitelja i zamjenika njegovog punomoćnika i zakonskog zastupnika tuženika, te nakon ročišta radi objave i uručenja presude, 26. veljače 2019.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem 2 St-1081/16 nad tuženikom RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB: 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, postoji osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužitelja IVE DEANA, OIB: 21424615502, Vodice, Ante Lasan Kabalera 27 a, u iznosu od 425.210,28 kn, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 37.204,00 kn sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana pravomoćnosti presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 12.600,00 kuna uvećano za pripadajuće zatezne kamate.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je ovaj sud dana 9. svibnja 2017. pod poslovnim brojem 2 St-1081/16 donio rješenje kojim tužitelja upućuje u parnicu radi utvrđenja osnovanosti tražbine od 425.210,28 kn koja tražbina je trebala biti svrstana u drugi viši isplatni red, a iz razloga jer da je stečajni upravitelj navedenu tražbinu osporio na ispitnom ročištu navodeći da tužitelj uz prijavu nije priložio dokumentaciju iz koje bi proizlazila njegova osnovanost.

Rješenje kojim je tužitelj upućen na pokretanje parnice da je na e-Oglasnoj ploči objavljeno 9. svibnja 2017., pa da se, na temelju odredbe čl. 12. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15 i 104/17, dalje SZ) ima smatrati da je tužitelju dostavljeno osmog dana od dana objave na e-Oglasnoj

ploči, da je tužitelju rok za žalbu počeo teći nakon dostave, da je rješenje, s obzirom da tužitelj nije podnio žalbu postalo pravomoćno, a da je tužitelj u roku iz čl. 267. st. 1. SZ-a pravovremeno podnio tužbu.

U tužbi i tijekom postupka tužitelj pojašnjava da se njegova tražbina temelji na činjenici da mu kao direktoru stečajnog dužnika u razdoblju od travnja 2011. do veljače 2013. nije isplaćivan iznos koji predstavlja 50% plaće na koju je imao pravo s obzirom na njegov položaj zakonskog zastupnika društva. Pojašnjava da mu je u navedenom razdoblju, a zbog financijskog stanja društva, na temelju donesene odluke isplaćivana samo jedna polovina plaće na koju je inače imao pravo. Također, da je 31. prosinca 2015. sačinjen obračun razlike plaće na taj datum, iz kojeg obračuna da proizlazi kako mu je dužnik dužan isplatiti upravo utuženi iznos.

Tuženik u odgovoru na tužbu (list spisa 52. i 53.), kao i tijekom postupka osporava tužbeni zahtjev tužitelja navodeći da on (tužitelj) u stečajnom postupku nije priložio isprave na kojima bi se temeljila osnovanost prijavljene i osporene tražbine. U više navrata ističe činjenicu da ranija zakonska zastupnica tuženika Nataša Ban nije stečajnom upravitelju predala dokumentaciju i evidencije stečajnog dužnika, slijedom čega da je stečajnom upravitelju preostalo samo osporiti tražbinu tužitelja dok on ne dokaže njezinu osnovanost, sve s obzirom da iz podataka kojima raspolaže ne proizlazi osnovanost prijavljene tražbine. Također, ukazuje da zbog nedostatka dokumentacije nije moguće niti knjigovodstvenim vještačenjem ocijeniti osnovanost tužiteljevog zahtjeva.

Tijekom postupka ističe i prigovor zastare potraživanja.

Očitujući se na navode odgovora na tužbu tužitelj za vrijeme postupka pojašnjava da je sporna tražbina utvrđena i Odlukom tuženika od 31. prosinca 2015., te da osnovanost tražbine proizlazi i iz dokumentacije koju je on priložio spisu. U odnosu na prigovor zastare ističe da je tijekom zastarijevanja prekinut upravo ranije spomenutom Odlukom, te da od dana njezinog donošenja pa do prijave tražbine u stečajnom postupku nije protekao petogodišnji zastarni rok.

Protivno tome, tuženik tijekom postupka ustraje u navodima odgovora na tužbu, dodajući da je dokumentaciju na koju se poziva tužitelj prvi put zaprimio tijekom ovog postupka.

U dokaznom postupku sud je saslušao svjedoke Josipa Huljeva (list spisa 163.), Senku Gašparov (list spisa 164.), te tužitelja kao stranku (list spisa 165.).

Provedeno je i financijsko-knjigovodstveno vještačenje (nalaz i mišljenje na listu spisa 184.-217. i dopuna na listu spisa 228.-235.) te je saslušana vještakinja Daniela Mikulandra (list spisa 236.).

Također su pregledane isprave u spisu i to: Odluka o utvrđivanju obveze neisplaćenog dijela plaće (list spisa 4.), prijava tražbine (list spisa 5.), Odluke tuženika o visini startne neto osnovice plaće za tužitelja (list spisa 7.-16.), izvod konta (list spisa 16.), obračun razlike plaće (list spisa 17.), obračun plaće tužitelja (list spisa 18.-45. i 75.-100.) i izvadak iz sudskog registra za društvo Rivijera d.d. u stečaju Šibenik (list spisa 166.-171.).

Nadalje, izvršen je uvid i u stečajni spis ovog suda poslovni broj 2 St-1081/2016, te su preslikani i priloženi ovom spisu zapisnik s ispitnog ročišta od 3. svibnja 2017., te rješenje o utvrđenim tražbinama od 9. svibnja 2017., kao i potvrda iz aplikacije e-Spis o datumu objave navedenog rješenja na e-Oglasnoj ploči suda.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (NN broj 148/11 pročišćeni tekst i 25/13 – dalje ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

Odredbom čl. 7. st. 2. ZPP-a stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je utvrđenje osnovanosti osporene tražbine tužitelja u iznosu od 425.210,28 kn, a koji iznos predstavlja neisplaćeni dio plaće tužitelju kao direktoru tuženika u razdoblju od travnja 2011. do veljače 2013.

Djelokrug rada uprave dioničkog društva, pa tako i prava članova uprave regulirana su odredbama čl. 239.-253. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 105/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15, dalje ZTD). Članovi uprave mogu biti zaposlenici društva ili vanjski članovi koji su imenovani za vođenje društva, a između ostalih, primitak pojedinog člana uprave društva, čini i plaća. O pravima članova uprave, u načelu, odlučuje nadzorni odbor.

Dakle, u konkretnom slučaju odlučna je činjenica je li tužitelj u utuženom razdoblju bio direktor tuženika, u kojem iznosu je bila određena njegova plaća, te je li tako određena plaća isplaćivana u punom ili umanjenom iznosu.

U ovom postupku tuženik ne spori činjenicu da je tužitelj bio direktor tuženika, između ostalog i u utuženom razdoblju od travnja 2011. do veljače 2013., a što proizlazi i iz iskaza saslušanog svjedoka Josipa Huljeva i Senke Gašparov.

S obzirom da je ovaj parnični postupak derivat stečajnog postupka, prije ocjene osnovanosti zahtjeva tužitelja potrebno je ispitati jesu li ispunjene pretpostavke iz SZ-a, a da bi tužitelj mogao pokrenuti ovaj parnični postupak.

Uvidom u rješenje ovog suda poslovni broj 2 St-1081/16-78 proizlazi da je stečajni upravitelj u stečajnom postupku nad tuženikom osporio ovdje utuženu tražbinu tužitelja, te da je, povodom izjavljenog osporavanja, stečajni sud u točki IV. navedenog rješenja uputio tužitelja na pokretanje parnice radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine. Pritom je za naglasiti da je tužitelj tražbinu prijavio 29. ožujka 2017. na propisanom obrascu i to u iznosu od 425.210,28 kn, a na ime neisplaćenog dijela plaće.

Uvidom u izvadak iz evidencije e-Spis proizlazi da je naprijed navedeno rješenje objavljeno na e-Oglasnoj ploči 9. svibnja 2017., pa se ima smatrati da je tužitelju uručeno 17. svibnja 2017. S obzirom na rok za žalbu od 8 dana, te činjenicu da je tužba podnesena preporučenom poštanskom pošiljkom dana 1. lipnja 2017. zaključiti je da je tužitelj postupio u skladu s odredbom čl. 267. st. 1.i 2. SZ-a te da je tužbu podnio u zakonskom roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja kojim je upućen na pokretanje parnice, sve s obzirom da je rješenje u odnosu na tužitelja postalo pravomoćno 26. svibnja 2017.

U odnosu na osnovanost tužbenog zahtjeva, najprije je za istaknuti da prema navodima tužitelja proizlazi da se sporna tražbina odnosi na razdoblje travnja 2011. do veljače 2013.

S obzirom na te navode ukazati je da se tuženikov prigovor zastare ukazuje neosnovanim za spornu tražbinu koji se odnosi na razliku neisplaćene plaće, jer se ima primijeniti opći zastarni rok iz čl. 225. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05 i 48/08, dalje ZOO), odnosno rok od 5 godina. Kako spisu prileži (list 4 spisa) Odluka o utvrđivanju obveze neisplaćenog dijela plaće od 31. prosinca 2015., potpisana od strane osobe ovlaštene za zastupanje društva i s utvrđenim iznosom od 425.210,28 kuna, to je po mišljenju suda prekinut tijekom zastarijevanja budući da ta odluka sadrži i izjavu o priznanju duga iz čl. 240. ZOO-a.

Iz iskaza svjedoka Josipa Huljeva proizlazi da je on bio član nadzornog odbora tuženika od 2011. do otvaranja stečajnog postupka. Navodi da mu je poznata odluka direktora iz 2011. da mu se (direktoru) isplaćuje samo 50% neto iznosa plaće i to zbog lošeg financijskog stanja društva, te da mu je poznato da se tako umanjena plaća stvarno isplaćivala. Pojašnjava i da je nadzornom odboru društva bio poznat dug prema tužitelju nastao neisplatom dijela plaće, a da se tako umanjena plaća isplaćivala do trenutka kada su zaposlenici tuženika prešli na posao kod drugih povezanih društva, s tim da je on (svjedok) zadnju plaću kod tuženika dobio 2013. ili 2014.

Na posebno pitanje tvrdi da je odluka o smanjenju iznosa isplate neto plaće direktoru bila privremenog karaktera, te da je ostatak trebalo isplatiti kada se za to steknu uvjeti.

Iz iskaza svjedokinje Senke Gašparov, zaposlenice tuženika do 2013. proizlazi da je tužitelj bio direktor tuženika, te da je sam donio odluku da mu se, zbog lošeg stanja u društvu, privremeno obustavi isplata 50 % iznosa neto plaće, odnosno da mu se mjesečno isplaćuje iznos od 10.000,00 kuna. Zbog toga da je u razdoblju od travnja 2011. do veljače 2013. i nastao ovdje sporni dug, odnosno osporena tražbina.

Na posebna pitanja, svjedokinja pojašnjava da je na isplatnim listama priloženim u spis, očito pogrešno navedena formulacija da bi plaća bila isplaćivana na ruke, a da je zapravo plaća direktora kao i svih zaposlenika isplaćivana putem računa. Također, da joj je poznato da je posebnom odlukom iz prosinca 2015. utvrđen dug prema direktoru, a da je to bio posao računovodstva društva. Ističe i da joj nije poznato je li o privremenom smanjenju isplate i obvezi vraćanja duga bio obaviješten nadzorni odbor.

Tužitelj Ivo Dean, saslušan kao stranka navodi da je, kao direktor društva, sam donio odluku prema kojoj mu je od travnja 2011. do veljače 2013. isplaćivana samo polovica iznosa neto plaće i to zbog lošeg financijskog stanja društva. S navedenom odlukom da je bio upoznat i nadzorni odbor društva, a da je podatke o tome uprava nadzornom odboru slala stalno, kroz cijelo utuženo razdoblje. Navodi da je spornu tražbinu prijavio i u ranijem postupku predstečajne nagodbe tuženika, a da obveza prema njemu u računovodstvu tuženika nije knjižena odmah po dospijecu, jer bi tada nastupila obveza plaćanja poreza i doprinosa, koje obveze društvo jednostavno nije moglo platiti.

Iz nalaza i mišljenja vještakinje Daniele Mikulandra proizlazi da je tužitelju u razdoblju od travnja 2011. do veljače 2013. na ime neto plaće isplaćeno ukupno 216.098,86 kuna sa obračunatim pripadajućim doprinosima i porezima prema priloženim platnim listama. Vještakinja je izvršila uvid i u ugovor o obavljanju poslova člana uprave – direktora kojeg su tužitelj i tuženik zaključili u lipnju 2009. sukladno odluci nadzornog odbora društva i utvrdila da su stranke ugovorile, odnosno utvrdile neto plaću tužitelja u iznosu od 20.000,00 kuna mjesečno, s tim da su odredbe ugovora vrijedile do 8. prosinca 2015., sve s obzirom na naknadnu odluku nadzornog odbora od 20. travnja 2012. Prema

vještakinji, iz navedenog proizlazi da u utuženom razdoblju tužitelju nije isplaćen neto iznos plaće od 243.901,12 kuna što s pripadajućim porezima i doprinosima iznosi ukupno 529.299,32 kune (s bruto I obračunom), odnosno 619.470,74 kune (s bruto II obračunom).

Takvom nalazu i mišljenju vještakinje tuženik je prigovorio podneskom od 2. listopada 2018. (list spisa 222.-226.). U prigovoru tuženik najprije osporava vjerodostojnost ugovora između tužitelja i tuženika iz lipnja 2009. godine. Također, u svom prigovoru poziva se na odredbe Zakona o radu, Zakona o računovodstvu i Pravilnika o sadržaju obračuna plaće, naknade plaće ili otpremnine ukazujući da bi priložene isprave koje je dostavio tužitelj, te isprave na koje se poziva vještakinja bile u suprotnosti s odredbama navedenih propisa.

Na prigovore tuženika vještakinja se očitovala pisanim putem (list spisa 233.-235.), te na ročištu za glavnu raspravu od 12. prosinca 2018. (list spisa 236).

U očitovanjima pojašnjava da je bruto iznos razlike plaće utvrđen korištenjem koeficijenta za preračunavanje neto na bruto dohodak od nesamostalnog rada. Tvrdi da je prema uvidu u ID obrasce priložene spisu utvrdila da su za sve djelatnike obračunavani i uplaćivani doprinosi, porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, a da su i za tužitelja priložene knjigovodstvene kartice s prikazanim obračunatim doprinosima, porezom na dohodak i prirezom.

Na ročištu od 12. prosinca 2018. vještakinja pojašnjava da je iz priložene dokumentacije utvrdila da je, u spornom razdoblju, tužitelju obračunata isplaćena plaća u neto iznosu od 10.000,00 kuna, a da postoje podaci u poslovnoj dokumentaciji tuženika koji se odnose na neisplaćeni dio plaće tužitelja, s tim da se u knjigovodstvu ne može obračunavati veća plaća od one isplaćene. Što se tiče prigovora tuženika koji se odnosi na IP obrasce koji se šalju Poreznoj upravi, ističe da oni po svom sadržaju moraju odgovarati platnim listama. Također, da je u dokumentaciji utvrdila da su tuženikove obveze prema tužitelju s osnove neisplaćenog dijela plaće kod tuženika proknjižene, te su automatski ušle u bilancu i to pod stavkom " obveze prema zaposlenicima na dan 31. prosinca 2015.". Konačno, navodi i da je obveza raščlanjena po knjigovodstvenim kontima, kako za neto iznose, tako i za poreze i doprinose koji se plaćaju na plaću i iz plaće iz čega je zaključiti da je tuženik postupao u skladu s odlukom o privremenom umanjenju isplate iznosa tužiteljeve plaće i odlukom kojom je, zapravo, u prosincu utvrđen iznos duga prema tužitelju koji je zbog toga nastao.

Iz priloženih obračuna plaće proizlazi da je tuženik u svom knjigovodstvu evidentirao obračun i isplatu neto plaće tužitelja u iznosu od 10.000,00 kuna, te da su na taj iznos obračunati porezi i doprinosi. Navedeni neto iznos odgovara priloženim odlukama o visini neto startne osnovice plaće za tužitelja za razdoblje od travnja 2011. do prosinca 2011. (list spisa 63.-71.), kao i sadržaju odluke o utvrđivanju obveze neisplaćenog dijela plaće i pripadajućem obračunu (list spisa 72.-74.). Pritom je za naglasiti, a u smislu odredbi ZTD-a, da je navedenu odluku o privremenom smanjenju iznosa isplate plaće donio direktor društva, a ne nadzorni odbor, ali da iz iskaza tužitelja te saslušanih svjedoka proizlazi da je nadzorni odbor tuženika znao za takvu odluku i prihvatio je, a što proizlazi iz činjenice da se takva odluka očito izvršavala u duljem vremenskom razdoblju, pa se saznanje nadzornog odbora za tu odluku i njegovo kasnije postupanje, zapravo može smatrati suglasnošću.

Naprijed navedene izjave su, dodatno tome, sukladne utvrđenjima i navodima vještakinje Mikulandra, a čiji nalaz i mišljenje sud smatra objektivnim i stručnim. Prema mišljenju suda, vještakinja je u naknadnom očitovanju, a posebno u svom iskazu na glavnoj raspravi argumentirano otklonila tuženikove prigovore na njezin nalaz i mišljenje. Iz pojašnjenja vještakinje sud zaključuje da su tuženikovi prigovori formalnopravne naravi i nisu od utjecaja za utvrđenje osnovanosti

tužiteljeve tražbine u smislu odredbi SZ-a. U odnosu na dio primjedbi u kojima se tuženik poziva na pribavu podataka od Porezne uprave, sud taj prigovor smatra otklonjenim tvrdnjom vještakinje da ti obrasci sadržajno moraju odgovarati obračunu plaća koji postoji u spisu. Uz to, za naglasiti je da obračuni plaća sadrže manji iznos neto plaće od onoga na koji je tužitelj kao direktor očito imao pravo prema sporazumu stranaka, a koji ugovor (na iznos neto plaće od 20.000,00 kuna) potvrđuju i svjedoci Huljev i Gašparov, slijedom čega se pribava navedenih obrazaca od Porezne uprava ukazuje suvišnim.

Dakle, a s obzirom na prednja utvrđenja, te činjenicu da je tužitelj u stečajnom postupku dužan tražbinu s osnove plaće dužan prijaviti u bruto iznosu, sud njegov zahtjev smatra osnovanim, jer je postojanje svoje tražbine dokazao u ovom parničnom postupku, pri čemu je za istaknuti da je sud odlučio u granicama tužiteljevog zahtjeva, a s obzirom da je iznos tražbine kojega je u zahtjevu označio tužitelj, manji od onoga koji proizlazi iz provedenih dokaza, prvenstveno financijsko-knjigovodstvenog vještačenja.

Konačno, a u pogledu provedenog dokaznog postupka, za naglasiti je da stečajni upravitelj zahtjev tužitelja osporava prvenstveno tvrdnjom da ne posjeduje relevantnu dokumentaciju, te da mu je zakonska zastupnica tuženika do otvaranja stečajnog postupka odbija predati. Međutim, na zahtjev suda, Nataša Ban, ranija direktorica tuženika dostavila je sudu traženu dokumentaciju, pa se logično nameće pitanje je li stečajni upravitelj poduzeo sve radnje da bi preuzeo dokumentaciju koja mu je nužna za vođenje stečajnog postupka.

Odluka o parničnom trošku donesena je primjenom odredbe 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tužitelju koji je u cijelosti uspio u ovom postupku pripada pravo na naknadu parničnog troška i to za sastav tužbe u iznosu od 5.000,00 kuna uvećano za PDV prema Tbr. 7. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, dalje Tarifa), trošak pristupa na ročišta od 18. siječnja 2018., 23. ožujka 2018. i 12. prosinca 2018., svaka radnja u iznosu od 5.000,00 kuna uvećano za PDV prema Tbr. 9. st. 1. Tarife, kao i trošak pristupa na ročišta od 14. studenog 2017. i 3. listopada 2018. svaka radnja u iznosu od 2.500,00 kuna uvećano za PDV prema Tbr. 9. st. 2. Tarife pa ukupan trošak tužitelja s osnove zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika iznosi 25.000,00 kn. Ovom iznosu treba dodati trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od 9.204,00 kuna i trošak vještačenja od 3.000,00 kuna pa je tužitelju trebalo priznati pravo na naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 37.204,00 kuna kao u točki II. izreke.

U preostalom dijelu, u iznosu od 12.600,00 kuna, tužiteljev zahtjev nije osnovan. Naime, protivno njegovom zahtjevu (list spisa 238) tužitelju za pristup na ročišta od 14. studenog 2017. i 3. listopada 2018. pripada nagrada od 2.500,00 kuna uvećanih za PDV, a ne zatraženih 5.000,00 kuna uvećano za PDV, jer se na ročištima raspravljalo o procesnim pitanjima a ne o glavnoj stvari. Također, tužitelj ima pravo na trošak sudske pristojbe na tužbu od 4.602,00 kune, a ne 4.702,00 kune, jer iznos od 100 kuna predstavlja dodatnu pristojbu nastalu uslijed tužiteljevog propusta.

Radi izloženog odlučeno je kao u izreci.

U Zadru, 26. veljače 2019.

Sudac
Tomislav Jurlina

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude može se podnijeti žalba Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana od dana dostave, putem ovog suda u tri primjerka.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku Ivanu Rudi, odvjetniku u OD Rude i partneri d.o.o. Šibenik, S. Radića 6 uz poziv za plaćanje sudske pristojbe na presudu u iznosu od 4.620,00 kn
- tuženiku po stečajnom upravitelju Ivici Matasu, Šibenik, Put gimnazije 55
- u spis

Dokument je elektronički potpisan:
TOMISLAV JURLINA

Vrijeme potpisivanja:
26-02-2019
11:50:05

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU
2.5.4.97=#130D48523339363730343634363533
L=ZADAR
S=JURLINA
G=TOMISLAV
CN=TOMISLAV JURLINA
SN=HR28517070872.2.34

Broj zapisa: 1787c-18ab5

Kontrolni broj: 0c0f3-dc037-851a7

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TOMISLAV JURLINA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, Trgovački sud u Zadru potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

4 P-142/2017

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

TRGOVAČKI SUD ZADAR

30-09-2019

PRIMLJENO

Poslovni broj: 66 PŽ-2315/2019-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Tatjana Kujundžić Novak, u pravnoj stvari tužitelja IVE DEANA, OIB 21424615502, Vodice, Ante Lasan Kabalera 27a, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Rude, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Rude i partneri d.o.o., Šibenik, protiv tuženika RIVIJERA d.d. u stečaju, OIB 04184053283, Šibenik, Vladimira Nazora 53, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivica Matas iz Šibenika, radi utvrđenja osporene tražbine, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-142/2017-36 od 26. veljače 2019., 13. rujna 2019.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-142/2017-36 od 26. veljače 2019., u točkama I. i II. njene izreke.

riješio je

Odbacuje se kao nedopuštena tuženikova žalba podnesena protiv točke III. izreke presude Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj P-142/2017-36 od 26. veljače 2019.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Zadru u točki I. izreke utvrđeno je da je osnovana tražbina drugog višeg isplatnog reda tužitelja Ive Deana, OIB 21424615502, Vodice, Ante Lasan Kabalera 27 a, u iznosu od 425.210,28 kn, a koja tražbina je neosnovano osporena od strane stečajnog upravitelja. U točki II. izreke naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 37.204,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po odgovarajućoj kamatnoj stopi, a u točki III. izreke odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 12.600,00 kn.

Iz obrazloženja proizlazi kako je Trgovački sud u Zadru 9. svibnja 2017. pod poslovnim brojem St-1081/16 donio rješenje kojim je tužitelja uputio na parnicu radi utvrđenja osnovanosti tražbine u iznosu od 425.210,28 kn, drugog višeg isplatnog reda, a iz razloga što je stečajni upravitelj navedenu tražbinu osporio na ispitnom ročištu. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev navodeći da tužitelj u stečajnom postupku nije priložio isprave na kojima bi se temeljila osnovanost prijavljene i osporene tražbine. U više

navrata ističe činjenicu da ranija zakonska zastupnica tuženika Nataša Ban nije stečajnom upravitelju predala dokumentaciju i evidencije stečajnog dužnika, slijedom čega da je stečajnom upravitelju preostalo samo osporiti tražbinu tužitelja. Tijekom postupka ističe i prigovor zastare potraživanja.

Nakon provedenog dokaznog postupka uvidom u: Odluku o utvrđivanju obveze neisplaćenog dijela plaće (str. 4. spisa), prijava tražbine (str. 5. spisa), Odluke tuženika o visini startne neto osnovice plaće za tužitelja (str. 7.-16. spisa), izvod konta (str. 16. spisa), obračun razlike plaće (str. 17. spisa), obračun plaće tužitelja (str. 18.- 45. i 75.-100. spisa), izvadak iz sudskog registra za društvo Rivijera d.d. u stečaju Šibenik (str. 166.-171. spisa), uvid i u stečajni spis, iskaze svjedoka Josipa Huljeva (str. 163. spisa), Senke Gašparov (str. 164. spisa), stranke Ive Deana (str. 165. spisa), nalaz i mišljenje financijsko-knjigovodstvenog vještaka Daniele Mikulandra (str. 184.- 217. i dopuna 228.- 235. spisa), iskaz vještaka Daniele Mikulandra (str. 236. spisa), sud je ocijenio da je tužiteljev zahtjev osnovan. Svoju odluku prvostupanjski sud je donio na temelju odredbi čl. 239.-253. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 105/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje: ZTD), u vezi s čl. 225. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 48/08; dalje: ZOO). O troškovima postupka sud je odlučio je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) i Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: Tarifa).

Presudu žalbom pobija tuženik iz svih žalbenih razloga. Navodi kako je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer je presuda nerazumljiva, a razlozi presude su nejasni i neproturječni pa stoga presudu nije moguće ispitati. Nadalje navodi kako sud nije uzeo u obzir i dovoljno ocijenio činjenice da u poslovnim knjigama tuženika za poslove 2011., 2012. i 2013. godinu, nije utvrđena obveza tuženika za isplatu razlike plaće tužitelju, već je potraživanje tužitelja utvrđeno naknadnom odlukom. Poziva se na iskaz vještaka koji nije mogao potvrditi je li tuženik za svaku godinu morao utvrditi dugovanje isplate dijela utvrđene plaće koja je nekom odlukom odgođena za kasnije. Ponavlja navode koje je iznio tijekom postupka kako ni od suda ni od zakonske zastupnice tuženika prije otvaranja stečajnog postupka Nataše Ban nije dobio potrebnu poslovnu dokumentaciju dužnika. Predlaže preinačiti pobijanu presudu, podredno ukinuti presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tuženik u odgovoru na žalbu osporava žalbene navode. Predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku odluku.

Žalba tuženika djelomično nije osnovana i djelomična nije dopuštena.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i na zakonu osnovana.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a poglavito bitnu povredu parničnog postupka iz

čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tuženik posebno upire u žalbi. Izreka presude je razumljiva, ne postoji proturječnost između izreke i obrazloženja, ne proturječi sama sebi i razlozima presude, presuda sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama koji su jasni i neproturječni pa je stoga presudu moguće ispitati.

Iz podataka u spisu proizlazi:

- da je tuženik u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Rivijera d.d. u koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zadru pod poslovnim brojem St-1081/16 prijavio tražbinu u iznosu od 425.210,28 kn,
- da je stečajni upravitelj osporio prijavljenu tražbinu kao tražbinu II. višeg isplatnog reda u iznosu od 425.210,28 kn,
- da je rješenjem Trgovačkog suda u Zadru pod poslovnim brojem St-1081/16-78 tužitelj upućen da u roku od 8 dana pokrene parnicu radi dokazivanja osnovanosti osporene tražbine,
- da je tužitelj tužbu podnio 1. lipnja 2017., u zakonskom roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja kojim je upućen na pokretanje parnice.

Dakle, predmet spora je tužbeni zahtjev za utvrđenjem osnovanosti osporavanja tužiteljeve tražbine prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom u iznosu od 425.210,28 kn kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

Između stranaka nije sporno da je tužitelj bio direktor tuženika u razdoblju od travnja 2011. do veljače 2013., za koje razdoblje potražuje neisplaćeni dio plaće.

Sporno je između stranaka u kojem iznosu je bila određena tužiteljeva plaća, te je li tako određena plaća isplaćivana u punom ili umanjenom iznosu, odnosno pripada li tužitelju pravo na isplatu plaće temeljem Odluke tuženika o utvrđivanju obveze neisplaćenog dijela plaće od 31. prosinca 2015.

Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio osnovanim tužiteljevo potraživanje, pravilno ocijenivši iskaze saslušanih svjedoka kao i nalaz i dopunski nalaz ovlaštenog sudskog vještaka u pogledu činjenice pripada li tužitelju pravo na isplatu plaće temeljem Odluke tuženika o utvrđivanju obveze neisplaćenog dijela plaće od 31. prosinca 2015.

Naime, iz iskaza svjedoka Josipa Huljeva proizlazi da je on bio član nadzornog odbora tuženika od 2011. godine do otvaranja stečajnog postupka i da mu je poznata odluka direktora da mu se (direktoru) isplaćuje samo 50% neto iznosa plaće i to zbog lošeg financijskog stanja društva, te da mu je poznato da se tako umanjena plaća stvarno isplaćivala. Potvrdio je da je nadzornom odboru društva bio poznat dug prema tužitelju nastao neisplatom dijela plaće i da se tako umanjena plaća isplaćivala do trenutka kada su zaposlenici tuženika prešli na posao kod drugih povezanih društva. Navodi i to da je odluka o smanjenju iznosa isplate neto plaće direktoru bila privremenog karaktera, te da je ostatak trebalo isplatiti kada se za to steknu uvjeti.

Svjedokinja Senka Gašparov, zaposlenica tuženika do 2013. godine iskazala je da je upravo tužitelj bio direktor tuženika, te da je sam donio odluku da mu se, zbog lošeg stanja u društvu, privremeno obustavi isplata 50% iznosa neto plaće, odnosno da mu se mjesečno isplaćuje iznos od 10.000,00 kn i da je zbog toga u razdoblju od travnja 2011. do veljače

2013. i nastao sporni dug, odnosno osporena tražbina. Iskazi svjedoka u potpunosti su suglasni s iskazom samog tužitelja. Dakle, navedenu odluku o privremenom smanjenju iznosa isplate plaće donio je direktor društva, a n nadzorni odbor je znao za takvu odluku i nije se protivio.

Ovlaštena sudska vještakinja je u svom nalazu utvrdila je obvezu isplate neisplaćene plaće prema tužitelju. Vještakinja se očitovala i na istaknute prigovore tuženika pisanim putem (str. 233.-235. spisa), te na ročištu za glavnu raspravu od 12. prosinca 2018. (str. 236. spisa). U očitovanjima pojašnjava da je bruto iznos razlike plaće utvrđen korištenjem koeficijenta za preračunavanje neto na bruto dohodak od nesamostalnog rada. Tvrdi da je prema uvidu u ID obrasce priložene spisu utvrdila da su za sve djelatnike obračunavani i uplaćivani doprinosi, porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, a da su i za tužitelja priložene knjigovodstvene kartice s prikazanim obračunatim doprinosima, porezom na dohodak i prirezom. Na ročištu od 12. prosinca 2018. pojasnila je da je iz priložene dokumentacije utvrdila, da je u spornom razdoblju, tužitelju obračunata isplaćena plaća u neto iznosu od 10.000,00 kn, a da postoje podaci u poslovnoj dokumentaciji tuženika koji se odnose na neisplaćeni dio plaće tužitelja. Isto tako je utvrdila da su tuženikove obveze prema tužitelju s osnove neisplaćenog dijela plaće kod tuženika proknjižene, te su automatski ušle u bilancu i to pod stavkom „obveze prema zaposlenicima na dan 31. prosinca 2015.“ pa su u vezi s tim neosnovani žalbeni navodi kako u poslovnim knjigama nije utvrđena obveza tuženika za isplatu razlike plaće tužitelju.

Nadalje, tijekom postupka i u samoj žalbi stečajni upravitelj tužiteljev zahtjev osporava prvenstveno tvrdnjom da ne posjeduje poslovnu dokumentaciju tuženika, te da mu zakonska zastupnica tuženika do otvaranja stečajnog postupka odbija predati poslovnu dokumentaciju, međutim, to nije razlog za utvrđenje osnovanosti odnosno neosnovanosti tužiteljevog zahtjeva.

S obzirom na to da tužbeni zahtjev kod tužbe za utvrđenje u skladu s odredbom čl. 270. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), treba glasiti na utvrđenje tražbine u isplatnom redu prema visini tražbine koja mu je osporena, sud je uz pravilnu primjenu materijalnog prava utvrdio osnovanim tužiteljevo potraživanje u prijavljenom iznosu, iako je vještakinja utvrdila veći iznos duga.

Što se tiče odluke o troškovima parničnog postupka ovaj sud ukazuje kako tuženik, osim uopćenog navoda da pobija presudu nije niti obrazlagao koje troškove pobija, slijedom čega je odluka o trošku ispitana po službenoj dužnosti u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava i utvrđeno je kako je prvostupanjski sud pravilno na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika dosudio tužitelju trošak.

Slijedom iznijetog valjalo je odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi presudu u pobijanim točkama I. i II. njene izreke, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a.

Prvostupanjski sud je u točki III. izreke odbio tužiteljev zahtjev za trošak parničnog postupka kao neosnovan, pa je stoga tuženik u tom dijelu uspio u postupku. Prema odredbi čl. 367. ZPP-a, nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će drugostupanjski sud, ako to nije učinio prvostupanjski sud. Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a, žalba je

nedopuštena ako žalitelj nema pravnog interesa za podnošenje žalbe. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 13. rujna 2019.

Sudac

Tatjana Kujundžić Novak, v. r.

Za potrebu otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

U. Z. B. Matijević